

stenar. Kallas äfv. Glasfluss. — 4) Chlorkalium, som användes till precipitation af alunlut. Kallas äfv. Såpfluss, emedan den består af den vid såpjuderierna till torrhet inkokta och sedan kalcinerade underloten. — 5) (i kortspelet Grospoj)s *Äkta f.*, ess, kung, dam, knekt, eller kung, dam, knekt, tia i samma färg. *Oäkta f.*, samma kort, men en af hvar färg.

FLUSSAKTIG, a. 2. 1) Som till beskaffenhet liknar fluss (bem. 1). — 2) Ofta utsatt för fluss (bem. 1).

FLUSSAKTIGHET, f. 3. Fallenhet för fluss (bem. 1).

FLUSSARTAD, a. 2. Se *Flussaktig* (bem. 1).

FLUSSEBER, m. 2. pl. — *febrar*. Se *Katarrhalfeber*.

FLUSSGALLA, f. eller **FLUSSGALLE**, m. sing. Vattenaktig svullnad i kotleden på hästar.

FLUSSGIKT, m. 3. (med.) Rheumatisk gikt.

FLUSSHOSTA, f. 1. Se *Katarrhalhosta*.

FLUSSIG, a. 2. Se *Flussaktig*, 2.

FLUSSIGHET, f. 3. Se *Flussaktighet*.

FLUSSPAT, m. 3. (t. *Flussspath*) Mineral, af Fluoriderna, fullkomligt klyfbar, oftast i tärningsform; genomskinlig, glasglänsande, i värme fosforescerande; har i kristaller och kristalliniska massor många och ofta utmärkt vackra färger. [Flusspat.]

FLUSSPATSYRA, f. 1. (kem.) Vätesyra, bestående af väte och fluor, en klar, rykande vätska, af högst frätande egenskaper; brukas till etsning och att borttaga den glatta ytan på glas. Kallas äfv. Fluorväte eller Fluorvätesyra. [Flusspat —.]

FLUSSPATSYRAD, a. 2. (kem.) Säges om salter, i hvilka flusspatryra ingår.

FLUSTER, flusstr. n. 5. Öppningen, ingången för bien till en bikupa. Flyghål.

FLUSTRA, flusstra, n. pl. (nat. hist.) En familj af Korallpolypterna.

FLUX, adv. (t. *flugs*; fam.) Strax, på ögonblicket. — *Syn*. Se *Strax*.

FLUXION, fluxschön, f. 3. (mat.) Se *Differential*.

FLUXIONSMETOD, fluxschönsmetod, m. 3. eller

FLUXIONSRÄKNING, fluxschönräkning, f. 2. (mat.) Se *Differentialräkning*.

FLY, a. 2. neutr. *flytt*. (pop.) Se *Odryg*.

FLY, n. 4. Se *Ankarflytt*, *Hängflytt*.

FLY, v. n. 2. I. 1) För att undkomma en fiende, en fara, hastigt aflägsna sig. *Efter en skarp strid f-dde fienden. F. för någon. F. ur fångelset, ur landet. F. härifrån, olycklige!* I samma mening säges äfv. *F. bort, f. undan*. (Ordspr.) *Bättre f., än illa säkta*, man bör undvika en strid, en tvist, en ansträngning, ett företag, då man icke har hopp om framgång och ej är striden, företaget vuxen. — *Syn*. Flykta, Gifva sig på flykten, Taga till benen, till fötterna, till harvärjan. — 2) (fig.) a) Säges om hvarjehanda föremål, som med hastighet aflägsna sig eller tyckas göra det. *Molnen f. öfver himmelen. Mörkret f-r för dagens klara strålar.* — b) (i fråga om tid) Hastigt förlöpa. *Skyndom! tiden f-r. Så hastigt f. ungdomens sälla dagar! Vår sällhets dröm är flydd, blott sorg och nöd stå åter.* — V. a. (mest fig.) Aflägsna sig ifrån, undvika. *F. elaka människors sällskap. F. lasten, det onda, tillfälle till synd. Friden f-r denna boning. Sönnen f-r mina ögonlock. F. sig sjelf, söka undfly sina samvetsagg.* — *Syn*. Se *Undflytt*.

FLY, v. a. 2. (föräldr., nu prov.) II. Gifva, lemna, räcka. *F. mig boken.*

FLYENDE, n. 4. (föga brukl.) Se *Flykt*. — *Part. pres.* Som flyr. Brukas nästan adjektivt, stundom äfv. som substantiv. *En f. fiende. Den f. minuten. Förfölja de f.*

FLYGA, v. n. 3. Ind. pres sing. *Flyger*; pl. *Flyga*. Impf. sing. *Flög*; pl. *Flögo*. Imper. sing. *Flyg*; pl. *Flygen*. Konj. impf. *Flöge*. Sup. *Flugit*. Part. pres. *Flygande*; part. pret. *Flugen*. 1) Förflytta sig i luften med tillhjälp af vingar. *Fåglar och vissa insekter f. Fågeln f-ger högt, lågt, fort, långsamt. F. tungt*, hafva en långsam och trög flygt, försörskad af en tung kropp. (Fig. talesätt) *F. högre, än vingarne bära, våga*, företaga det, som öfverstiger ens förmåga; äfv. lefva stort, utan motsvarande tillgångar; äfv. söka en ära, ett anseende, som man icke förmår bibehålla. *Han f-ger ej högt*, han håller sig vid det alldagliga; har ett medelmåttigt, inskränkt förstånd; saknar medel, vilja att företaga något. *Penningar rikligt f. på honom*, han har ovanligt goda inkomster, vinner, förtjenar ganska mycket. (Ordspr.) *Lärdom f-ger ej på folk*, det fordras mycket arbete, för att blifva lärd. — *F. af, bort*, se *Bortflyga*. *F. efter, igenom*, se *Efterflyga*, *Genomflyga*. *F. ihóp*, flyga emot hvarandra. *F. 'n, ned*, se *Inflyga*, *Nedflyga*. *F. óm*, flygande hinna om. *F. omkr'ng*, se *Kringflyga*. *F. på*, flygande angräpa. *F. undan*, flygande undfly, t. ex.: *Jag räckte ut handen, för att taga fågeln, men han flög undan. Dufvan f-ger undan för höken.* — *F. upp*, med vingarnes tillhjälp höja sig upp i luften ifrån ett ställe eller föremål på jordens yta; äfv. (om fjäderfä) flytta sig medelst vingarnes tillhjälp upp ifrån golvet på en pinne, i fågelhus, bur, o. s. v. — *F. út*, flygande aflägsna sig ut ur ett rum, en bur, o. s. v.; (om fågelungar) börja flyga, lemna boet; (fig. om menniskor) lemna föräldrahuset, för att försörja sig på egen hand. — *F. öfver*, med tillhjälp af sina vingar förflytta sig öfver något föremål. — *Syn*. Sväfva, Fladdra, Flaxa. — 2) (i utsträckt mening) a) Springa, löpa med största snabbhet. *Denne häst springer icke, han f-ger.* (Fig.) *Ell rykte f-ger*, det går ett rykte. — b) Skynda med största hastighet. *F. till någons hjälp. Han flög sín vän till hjälp. F. i famnen på någon, f. någon om halsen. F. någon i håret*, rusa på någon och fatta honom i håret. *F. någon till mötes.* (Fig.) *Allas hjertan flögo henne till mötes*, hon emottogs af alla med största välvilja, tillgifvenhet. — *F. af, bort*, se *Bortflyga*. *F. efter*, hasta, ila efter. *F. emot*, ila emot, till mötes. *F. ihóp*, rusa på hvarandra. *F. 'n, ned*, rusa in, ned. *F. på*, rusa på, störta sig emot någon. *F. tillbaka*, skynda, ila, rusa tillbaka. *F. undan*, ila, rusa undan. *F. upp*, skynda, ila, rusa upp till ett ställe; äfv. häftigt resa sig upp. *F. út*, skynda, rusa ut. *F. öfver*, skynda, ila, rusa öfver. — *Syn*. Se *Skynda*. — 3) (fig.) a) Drivas i luften med stor hastighet. *Se, huru löfven komma f-nde, jagade af vinden. En skur af pilar flög emot oss. Klädet flög mig i ansigtet. Det f-ger snö i luften.* — *F. af*, hastigt fara af, t. ex.: *Pilen flög af, från bågen. F. bort*, hastigt föras bort af vinden, t. ex.: *Papperet flög bort och föll i sjön. F. 'n, ned, omkr'ng, upp, út, öfver*, se *Inflyga*, &c. — *Syn*. Fara, Dansa. — b) Fladdra (t. ex. en fana eller löst hängande kläder, o. s. v.). — c) Hastigt förlöpa, förgå. *Tiden f-ger.* — *Syn*. Fly.